

học viên kể về một tình huống mà họ từng “khôn một xu, ngu một vạ”. Dưới đây là vài tình huống mà họ kể:

“Tôi từng mua một chiếc áo khoác rất rẻ từ một người bán hàng rong kỳ quái. Tôi cứ nghĩ mình đã mua được giá hời, nhưng hóa ra cái áo đó lại chẳng tốt chút nào.”

“Chiếc xe của tôi cần phải thay hộp truyền động mới. Có một ga-ra nhỏ nhận sửa với giá thấp hơn 25 đô la so với giá của cửa hàng chính hãng, nên tôi đã thay tại đó. Rốt cuộc, cái hộp truyền động “mới” chỉ chạy được 1.800 dặm mà thôi. Còn cái ga-ra chết tiệt đó chẳng chịu sửa chữa gì thêm nữa.”

“Hàng tháng trời tôi ăn trưa ở một quán rẻ tiền để tiết kiệm. Quán ăn bẩn thỉu, thức ăn chán ngấy, thái độ phục vụ - à, mà bạn cũng không thể gọi đó là phục vụ được - tồi tệ và đám thực khách ăn mặc nhếch nhác. Một hôm, có người bạn thuyết phục tôi cùng dùng bữa trưa với anh ấy tại một nhà hàng sang trọng, nổi tiếng trong thị trấn. Anh ấy gọi một khẩu phần ăn đặc biệt, nên tôi cũng gọi theo. Tôi ngạc nhiên vì thức ăn ngon, phục vụ chu đáo, không khí thoải mái và giá cả chỉ nhỉnh hơn số tiền tôi phải trả ở cái quán ăn rẻ tiền kia. Tôi đã học được một bài học để đời.”

Đương nhiên, cũng không ít lần tôi nghe được những lời bào chữa như “tôi không có tiền để sử dụng các dịch vụ hạng nhất”. Câu trả lời đơn giản là: nếu vậy, bạn cũng chẳng đủ tiền để sử dụng bất cứ loại dịch vụ nào. Bởi vì, về lâu về dài, việc sử dụng những dịch vụ hạng hai sẽ tiêu tốn của bạn nhiều tiền hơn những dịch vụ hạng nhất. Xin hãy nhớ rằng sở hữu một đôi giày thực sự chất lượng luôn tốt hơn có một lúc ba đôi giày “giá rẻ”.